

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010107
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2514010107.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Biednikovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci odsúdeného R. N. , v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.5.2014 sp. zn. 2Nt/5/2014 , na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1.7.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec sa vracia súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 402 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku s poukazom na § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného R. N. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/143/2011.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený podal návrh opakovane a v návrhu uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté.

Odsúdený návrh odôvodnil predovšetkým rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011, čím bol odôvodnený aj jeho predchádzajúci návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 4.3.2013 , ktorý bol okresným súdom právoplatne zamietnutý tým istým dňom. Okresný súd poukázal na to, že stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 44/2013, ktorý odsúdený v návrhu uvádzal sa vzťahuje k predmetnému rozhodnutiu Ústavného súdu a preto nemôže byť považované za novú skutočnosť, ktorá by mohla sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil sám i prostredníctvom svojej obhajkyne. Domáhal sa, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania, a zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.9.2011 sp. zn. 1T/143/2011.

Poukázal na to, že okresný súd zamietnutím návrhu na povolenie obnovy konania porušil ustanovenia o konaní, nakoľko zo samotného Trestného poriadku ako aj zo stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 44/2013 vyplýva, že v prípade, ak bol podaný návrh na obnovu konania z dôvodu zmeny právneho stavu (v tomto prípade nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011) ide o dôvod obnovy konania „ ex lege“ , teda obnova konania sa povolí. Splnenie podmienok obnovy konania je v takomto prípade konštatované už v samotnom ustanovení § 41b ods. 1 zák. o organizácii Ústavného súdu.

Dôvodom na povolenie obnovy konania je preto už len samotné splnenie podmienok uvedených v tomto ustanovení, teda už len existencia nálezu Ústavného súdu SR ohľadom neústavnosti časti asperačnej zásady.

Vo vzťahu k stanovisku Najvyššieho súdu SR odsúdený uviedol, že predmetné stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, nakoľko

predmetné stanovisko bolo vydané až potom, ako okresný súd predchádzajúci návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného zo dňa 4.3.2013 zamietol.

Krajský súd z podnetu riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd v predmetnej veci formálne postupoval správne v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Napriek uvedenému však napadnuté rozhodnutie nie je ústavne konformné.

Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca musí sa od neho odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 odsek 4 Ústavy SR).

V predmetnej veci podal odsúdený návrh na obnovu konania z dôvodu nálezu ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 - 85 v § 41 ods. 2 zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon

v znení neskorších predpisov v texte za bodkočiarkou, súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody „nie sú v súlade s článkom 1 Ústavy SR „

Podľa § 125 ods. 3 Ústavy SR, ak Ústavný súd SR svojím rozhodnutím vysloví, že medzi priamymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť.

Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR a o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy SR rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti, alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Keďže súdna prax v otázke povoľovania obnovy konania na základe vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu SR nebola jednotná, Najvyšší súd SR pod č.k. Tpj 44/2013 vydal stanovisko, z ktorého v bode II. je zrejmé, že ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Samotný Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 7. mája 2014 prijal stanovisko, z ktorého je zrejmé, že bod II. stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/44/2013 z 26. novembra 2013, ktoré súvisí s aplikáciou nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28. decembra 2012 (nález o asperačnej zásade), zabezpečuje dotknutým fyzickým osobám plnohodnotnú ochranu ich základných práv a slobôd a preto je v plnom rozsahu aplikovateľné nielen v konaniach pred všeobecnými súdmi, ale aj v konaniach pred Ústavným súdom SR.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je teda zrejmé, že v predmetnej veci, keďže odsúdený podal návrh na obnovu konania z dôvodu predpokladaného v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/2013 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, splnenie podmienok obnovy konania konštatuje už toto samotné ustanovenie. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. a to práve z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil s tým, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.